

ΜΑΘΗΜΑ / ΤΑΞΗ :	ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΣΕΙΡΑ:	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:	

ΚΕΙΜΕΝΟ : Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ, ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΜΟΥ.**Σχολ.Βιβλ. σελ. 141-143**

« Το υιικόν σέβας ήτο πολύ, και η αυθεντεία της μητρός μεγάλη, αλλ' οι πτωχοί αδελφοί μου Δεν παρήλθε πολύς καιρός και απηρχόμην εις τα ξένα».

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Α. Παρ' ότι ο Βιζυνός μαζί με τον Παπαδιαμάντη θεωρούνται οι κατεξοχήν ηθογράφοι συγγραφείς, υπάρχουν στοιχεία στο έργο του δείχνουν ότι προχώρησε πέρα από την απλή ηθογραφία. Αφού αποδείξετε το παραπάνω, να εντοπίσετε στο κείμενο τρία ηθογραφικά στοιχεία.

Μονάδες 15

Β. Η διάσωση στο ποτάμι μοιάζει με μια περιπτή παρέκβαση αλλά στην πραγματικότητα διαδραματίζει πολλαπλούς ρόλους. Να τους αναφέρετε.

Μονάδες 25

Γ. α) Να ερμηνεύσετε τη λειτουργικότητα των περιγραφών στο αφηγηματικό έργο του Βιζυνού. Για την απάντηση σας να λάβετε υπόψη την περιγραφή του σκηνικού της διάσωσης του Γιωργή στο ποτάμι.

Μονάδες 20

β) Ποια χρονικά επίπεδα διακρίνεται στην ενότητα;

Μονάδες 15

Δ. Να συγκρίνετε ως προς το περιεχόμενο το απόσπασμα που σας δόθηκε από το «Αμάρτημα της μητρός μου» με το παρακάτω ποίημα του Βιζυνού.

Μονάδες 25

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ
Σαν κρυστάλλι κυλά το ποτάμι
το παιδί το θωρεί και γελά:
Τι κακόν ημπορεί να του κάμη
το καθάριο νερό που κυλά;

Δύο κρίνοι στο ρεύμα σαλεύουν
πότ' εδώ πότ' εκεί σταυρωτοί.
Το παιδάκι θαρρεί πως το γνεύουν,
σαν να θεν να του πουν κάτι τι.

Πότ' εδώ ποτ' εκεί tous προκλίνει
το νερό που περνά με σπουδή:
Τι να γνεύουν οι κίτρινοι κρίνοι,
τι να θέλουν να πουν στο παιδί;

Στην ιτιάς το κλωνάρι θαρριέται,
αχ! Ν' άκουσ' ο μικρός προσπαθεί!
Ξάφνου σπα το κλωνί, που κρατιέται,
και κυλά στο νερό το βαθύ!

Μια το φως απ' τα μάτια του σβύνει,
μια σαν κόκκιν' αστράφτει βαφή,
Ως που πέσαν οι κίτρινοι κρίνοι,
σαν σταυρός στην νεκρή του μορφή!

Ποιο παιδί, που σιμώνει ποτάμι,
δεν το βλέπ' απ' εδώ και καλά,
Τι κακόν ημπορεί να του κάμη
το καθάριο νερό που κυλά;

«Ατθίδες αύραι»

**Από το Νεοελληνικό τμήμα των Φροντιστηρίων
Πουκαμισάς Ηρακλείου συνεργάστηκαν :
Ε. Καραταράκη, Χρ. Μιχαλάκη, Μ. Τζιράκη**